

Severní Vietnam 1 - Morčata na útěku

Jdu k temnému lesu, em šestnáctku nesu,
jsem raněn jsem sám nemocen.
Já chtěl bych jít domů, tak modlím se k Bohu
kdy přijde už návratu den.

Kraj v džungli jen hučí, tam kulky jen bzučí,
už zbytečný je sám se rvát,
z mý roty jsou cáry a rány mě pálí,
teď zrovna se začínám bát.

R: Severní vietnam je krutý, počítej láska má s tím,
k nohám ti dám dva, tři žlutý nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vitkongové jdou sem
už slyším je jít blíž a blíž.
už mají mou stopu já zákop si kopu
a z bambusu stloukám si kříž.

Zde leží ten blbec má na hlavě hrnec
a opustil svou krásnou tvář.
Má roztrhlou hubu v ní pár zlatejch zubů
a nad hrobem napalmu zář.

R: